

november 2009:

Het blijft een kwestie van de boel rechthouden....

Zoals op deze foto te zien is. Genomen hier in de omgeving op een van de fietstochten van uw eigen correspondent Hans.

De maand november stond weer in het teken van reizen, net zoals vorige maand, en begon voor ons met een paar daagjes op bezoek bij onze vrienden in de Drome in zuid-oost Frankrijk zo'n 300 km hier vandaan. Zij bestieren daar een grote camping en we hadden elkaar al een jaar niet meer gezien dus dat werden een paar hele gezellige dagen. Overdag lekker wandelen in het prachtige berglandschap daar en s'avonds bijkletsen onder het genot van een goed glas wijn en lekker eten. Trouwens voor wie nog een hele mooie camping zoekt om komende zomer te verblijven kijk dan maar eens op: www.legalloromain.net

Meteen na de reis naar de Drome slechts 'n weekje thuis en weer door naar Nederland waar de moeder van Helmi haar 80e verjaardag vierde!!

En dan zoek je ook maar meteen een aantal vrienden en bekenden op die je al een tijdje niet meer gezien hebt. Dus iedereen in Haren, Oss, Herpen, Rumpt en Maren-Kessel: hartstikke bedankt voor jullie gastvrijheid!

Maar ook hier thuis in Frankrijk gaat het normale leventje door. Het eerste najaar dat we niet hoeven te verbouwen en dat geeft toch wel een stuk rust en kun je gaan genieten van de kleine mooie dingen die de herfst te bieden heeft zoals....

...fraaie paddestoelen in de eigen tuin en de grote trompetboom die zich in de herfstzon koestert....

.....maar ook deze fraaie zonsondergang over de achteringang, gezien vanuit de Allier gite, mag er zeker zijn!

In memoriam 'Poeki'

Maar toch is ook hier niet alles leuk, prachtig en fraai want sinds enkele weken missen we onze poes Poeki. Nadat ze op 'n middag lekker binnen had liggen slapen wou ze naar buiten en....we hebben ze nooit meer teruggezien. We kunnen alleen maar

gissen naar wat er is gebeurd: aangeschoten door jagers, een fataal gevecht met een vos...wie zal het zeggen?

We missen ze niet alleen omdat het een lief dier was maar zeker ook omdat ze alle ongedierte meteen opruimde....een superjager!

Maar....het leven gaat gewoon door zo ook met de verplichte 2-jaarlijkse

autokeuring hier in Frankrijk. Hoe we die keuring nou moeten zien is nog steeds een grote vraag want je ziet hier af en toe ouwe brikjes rondrijden die bijna van rottigheid uit elkaar vallen. Ach ja...Frankrijk...in ieder geval genereert de verplichte autokeuring weer papiertjes en stempeltjes!

en dan ook maar stilletjes hopen dat ze niks te mekkeren hebben over de uitstoot van zo'n zware dieselmotor...waar overigens geen roetfilter voor te krijgen is!

Over papiertjes en stempeltjes gesproken....**JA HOOR**...we hebben er weer een:

'n prachtig onnavolgbaar verhaal van de **Fransche Burocratie**.

Dit keer betreft het de verkrijging van de zg. dranklicentie die je moet hebben omdat we s'avonds bij het eten wijn schenken en s'ochtends bij het ontbijt thee en koffie aanbieden.

Deze licentie zouden we gewoon 'even' bij het gemeentehuis kunnen halen.

Nou....alles behalve dat dan toch: begin juli gingen we naar het gemeentehuis met het verzoek voor de licentie. Jammer maar helaas dus....we moesten (jaja...daar komen ze...)eerst formulieren invullen en daarmee naar de douane in Vichy gaan. Zo gezegd...zo gedaan. Enkele weken later met frisse moed naar de douane met de formulieren onder de arm.

De douane in Vichy zit in het treinstation in een apart kantoor. Er hangt een bel bij de buitendeur dus bellen....geen reactie....nog 'n keer bellen....geen reactie...dan maar kloppen....niks...dan maar ietsje harder kloppen (zeg maar bonzen met beide vuisten op de deur)....wederom niks.

Dan maar gewoon met de (Hollandsche) deur in huis vallen...en we kwamen in een ruimte met een paar (vooral lege) buro's en een douane(ridder) die het douane (fort) aan het verdedigen was zij het....onderuitgezakt achter zijn buro met beide armen over elkaar naar buiten turend!!!!

Wat Hans meteen de uitspraak ontlokte (tot groot ongenoegen van Helmi) dat deze 'druk' bezette douaneambtenaar toch minimaal stokdoof moest zijn!!

Afijn...de toon was dus gezet, alhoewel deze nobele douane(ridder) het toch niet kon verstaan!!

De formulieren werden overhandigd en deze douane(ridder-der-Fransche-natie) begon meteen over een andere licentie waarvoor we cursussen moesten volgen en ook nog eens voor moesten betalen. Dat was dan een keiharde klap in het Hollandsche gezicht want betalen....tsja...dat doen wij Hollanders niet graag. Dus de man toch maar weten te overreden dat we alleen maar de 'kleine' licentie nodig hebben.

Dat kwam duidelijk over maar....we hadden niet de goede formulieren gekregen bij ons gemeentehuis...de lay-out was ietsje anders....maar de inhoud was hetzelfde! Of deze man dan even naar ons gemeentehuis wou bellen....dat deed de koene douane(ridder)...alleen....het gemeentehuis was die dag dus gesloten dus de volgende dag naar het gemeentehuis met het telefoonnummer bij ons van de bewuste beschermer van de

Republique Francaise afd. Douane . De vriendelijke dame van het gemeentehuis ging bellen want zij had geen idee wat voor formulieren deze man nou eigenlijk wilde hebben. Maar....onze....douanier was er die dag nou weer net niet (had ie dat gisteren niet kunnen zeggen tegen ons?) en de hele week en volgende week ook niet en er was niemand anders die ons kon helpen want niemand wist van deze materie ook maar iets af!!! De vriendelijke dame van ons gemeentehuis heeft na weken speuren de juiste formulieren boven water gekregen en ze netjes ingevuld en naar ons toe gestuurd zodat we weer terug konden naar de bewakers van de nationale grenzen. Nu...eind november...nadat we weken geprobeerd hebben moed te verzamelen voor deze operatie gingen we terug en wederom na bellen en kloppen en met de deur binnenvallen kregen we het volgende te horen: we kunnen u niet helpen....we sluiten vandaag de deuren....dit kantoor word opgeheven....u moet maar een nieuw verzoek indienen bij het kantoor in Moulins!!! Maar....u kunt toch wel even een stempeltje zetten op het formulier zodat alles geregeld is.....maar zelfs de stempeldoos ging niet meer open!!

Uit de oude doos:

Als je 2 jaar bezig bent met verbouwen en renoveren dan vallen soms dingen niet meer op. Hoe zag het er eerst ook alweer uit? En dan ga je kijken op oudere foto's en zie je soms enorme verschillen...

links de 'oprijlaan' zoals we die 2 jaar geleden aantreffen: volledig overwoekerd en zonder verharding en rechts zoals het nu is...

Dit zijn niet 2 ontsnapte TBS-ers in vermomming en ook niet een dubbele uitvoering van 'it's I Leclerc' uit de serie Allo Allo maar we zijn het gewoon zelf, die druk bezig zijn om isolatiewol te snijden om de Vichy-gite te isoleren.

En dat betekent dus ook latten op maat zagen en bevestigen. Kortom het verbouwen en renoveren kunnen we toch nog niet helemaal loslaten, langzaam afkicken dus.

Tot volgende maand.....
Hans en Helmi